

[Finansministeren.]

skattebegreb, idet afgiften ifølge forslaget ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget svarer dette til, hvad der gælder med hensyn til særlig indkomstskat og den i renteforsikringsloven omhandlede afgift.

I § 1, nr. 5, foreslås visse ændringer i reglerne om skatterådenes beføjelser. Med dette forslag imødekommes et ønske, som kom frem under behandlingen af landskatteretsloven i forrige folketingsår. Jeg gav dengang tilsagn om at overveje, om der bør gives skatterådene uden for København og Frederiksberg adgang til at tage en ansættelse op til fornyet (anden) behandling.

I København og på Frederiksberg har man i forvejen regler om andenbehandling i skatterådet. Der er her tale om obligatoriske ordninger, idet skatterådet skal foretage en fornyet behandling i alle tilfælde, hvor skatteyderen anmoder rettidigt derom. Ordningerne i København og på Frederiksberg er også obligatoriske for skatteyderen, idet han ikke kan klage til landsskatte retten, hvis han ikke først har begæret fornyet behandling i skatterådet.

Jeg har gerne villet imødekomme ønsket om at give skatterådene uden for København og Frederiksberg en adgang eller beføjelse til fornyet behandling af foretagne skatteansættelser, men har dog fundet det betænkeligt at gøre en 2. klagebehandling obligatorisk ligesom i de to hovedstadskommuner. Også inden for skatterådernes egen kreds er der betænkeligheder ved at gå så vidt, i hvert fald på indeværende tidspunkt. Det må her erindres, at foruden den vigtige klagebehandling påhviler der også skatterådet væsentlige revisionsmæssige opgaver i forbindelse med skatteligningen. Vi kunne komme ind i en uheldig udvikling, hvis den ordning, der her er tale om, ville belaste et skatteråd så meget, at det kom til at gå ud over det øvrige skatterådsarbejde.

Af de grunde, jeg her har nævnt, foreslås det derfor alene at give skatterådene en adgang til at tage en foretagen skatteansættelse op til fornyet behandling og ændring. Skatterådet afgør altså selv, i hvilket omfang det vil benytte denne adgang.

Skatteyderen har ikke krav på fornyet behandling i skatterådet, og det er heller ikke en betingelse for klage til landsskatte retten, at skatteyderen først anmoder skatterådet om fornyet behandling.

Anledningen til, at skatterådet tager en ansættelse op på ny, vil vel ofte være en henvendelse fra skatteyderen; men ifølge forslaget kan det dog også ske, uden at skatteyderen har anmodet derom.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.*

Dette forslag er foranlediget af den nye lov om ejerlejligheder, som jeg før var inde på i forbindelse med ligningslovsændringerne.

Ifølge afskrivningslovens § 18, stk. 3, kan der ikke afskrives på særlige installationer i beboelsesejendomme med én eller to lejligheder; men ifølge § 25 kan den skattepligtige til gengæld foretage et såkaldt udskiftningsfradrag, når en særlig installation udskiftes eller nedtages endeligt. Der kan dog ikke foretages udskiftningsfradrag, hvis ejendommen omfattes af ligningslovens bestemmelser om standardfradrag.

Ifølge forslaget skal de nævnte bestemmelser i afskrivningsloven også gælde for ejere af ejerlejligheder, der benyttes til beboelse, således at ejerlejlighederne også i denne henseende sidestilles med en- og to-familieshuse.

Der er ikke med dette forslag taget stilling til, om der i øvrigt bør ændres i vort afskrivningssystem. Jeg vil dog gerne gøre nogle bemærkninger herom.

De nuværende regler om skattefri afskrivninger blev indført i 1957. De har således snart virket i 10 år. Det er almindelig anerkendt, at de nye regler har bidraget væsentligt til den gunstige udvikling i erhvervslivet i denne periode. Desværre må det konstateres, at reglerne i en del tilfælde — i strid med forudsætningerne — er blevet anvendt til at opnå urimelige skattefordele. Der er derfor ingen tvivl om, at der er et og andet i systemet, som trænger til at rettes.

Afskrivningsudvalget er som bekendt i

[Finansministeren.]

gang med en nærmere undersøgelse af afskrivningsreglernes virkninger og skal også se på, om der har fundet misbrug sted.

Der er imidlertid visse områder, hvor det allerede nu kan slås fast, at der er grund til at søge en vis stramning tilvejebragt. Heri er jeg blevet bestyrket ved samtaler med de folk, der har med disse ting at gøre til daglig.

Jeg tænker f. eks. på reglen om, at der kan foretages afskrivning for et helt år, uanset på hvilket tidspunkt i året det pågældende aktiv er anskaffet. Erfaringerne har vist, at dette forhold i mange tilfælde har bevæget erhvervsdrivende til at foretage nyanskaffelser tidligere end nødvendigt, de såkaldte „statuskøb“. Her er der utvivlsomt behov for en vis begrænsning.

Jeg kan også nævne, at det er et spørgsmål, om der er tilstrækkeligt grundlag for så store begyndelsesafskrivninger på driftsbygninger, som de gældende regler giver adgang til. Jeg tænker på bestemmelsen om, at 40 pct. af anskaffelsessummen kan afskrives ekstra over så kort en periode som 4 år. Her findes sikkert en af årsagerne til, at byboere i de senere år har fundet det så attraktivt at købe landejendomme.

Vi vil i regeringen overveje begrænsninger på disse og måske andre områder, men jeg vil gerne understrege, at vi herved vil have for øje, at det naturligvis ikke må gå ud over legitime erhvervsfremmende formål.

Jeg skal hermed anbefale også dette lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endelig for det høje ting fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.*

Det er hensigten med lovforslaget med øjeblikkelig virkning at standse de skattemæssige misbrug af indekskontrakter, der oprettes på opsparingsbasis i pengeinstitutterne. Fra forskellig side har der været rejst kritik af de beskatningsregler, der gælder ved ophævelse af indekskontrakterne. Hr. Holger Eriksen rejste således sidste vinter spørgsmålet her i folketinget, og jeg gav i den anledning tilsagn om et lovgivningsinitiativ.

Efter de gældende regler er de årlige

indbetalinger til indekskontrakterne fuldt fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Til gengæld skal de løbende udbetalinger, som interessenten har ret til at få ifølge kontrakten fra sit 67. år, indkomstbeskattes.

Der er imidlertid fri adgang til når som helst at ophæve indekskontrakterne, og ved sådan ophævelse skal der svares en afgift på 25 pct. af det udbetalte beløb.

Udnyttelse af indekskontrakter i skatte-tænkningssøjemed vil navnlig kunne forekomme hos skatteydere med indtægter over proportionalsskattegrænsen. Sådanne skatteydere vil nemlig opnå en skattemæssig fordel ved at oprette og senere ophæve indekskontrakter mod betaling af 25 pct.-afgiften. Selv om man tager hensyn til skattefradragsretten, vil afgiften for disse skatteydere ikke modsvare værdien af fradragsretten for indbetalingerne.

Skattemæssige misbrug af bestemmelserne i renteforsikringsloven kan også forekomme på andre områder end det, der nu foreslås lovgivet om. Jeg tænker her særlig på rateforsikringer og kapitalpensionsordninger. Det er hensigten også at sætte en stopper for disse misbrug i forbindelse med en senere almindelig reform af renteforsikringsloven. Det mest presserende er imidlertid at få misbrugene bragt til ophør med omgående virkning på det område, der har frembudt særlig fristelse til skattetænkning, nemlig indekskontrakter på opsparingsbasis.

Dette formål søges i lovforslaget opnået ved at lade de skattemæssige fordele, som en skatteyder har haft ved oprettelse af en indekskontrakt, bortfalde, såfremt han ophæver kontrakten inden 2 år efter udløbet af oprettelsesåret. De fordele, der er tale om, er fradragsretten for stedfundne indbetalinger, indkomstskattefriheden for renter, der er tilskrevet en indekskonto inden ophævelsen, samt formueskattefriheden for kontoens indestående.

Til gengæld skal der så naturligvis ikke svares 25 pct. afgift ved ophævelsen af kontoen.

Efter forslaget vil den pågældende skatteyder således ved efterreguleringen blive stillet, som om indekskontrakten slet ikke var blevet oprettet, og tilskyndelsen til at benytte sådanne kontrakter med skatte-tænkning for øje vil dermed være fjernet.